

Ticurile și Sindromul Tourette: Date esențiale pentru pacienți

CE SUNT TICURILE?

Ticurile sunt mișcări pe care pacienții nu le pot întotdeauna controla. Adesea, există o senzație imperioasă sau de necesitate de a face mișcarea, apoi o ușurare după aceasta. Câteodată, mișcărilor pot fi oprite pentru o scurtă perioadă de timp.

Ticurile pot fi:

- Bruște, rapide
- Repetitive și stereotipe (aceleași de fiecare dată)
- Fără scop sau ritm
- Ele pot fi ticuri simple sau complexe.

Ticurile simple apar brusc și, de obicei, durează săptămâni sau luni. Cele mai comune ticuri motorii simple includ: clipirea ochilor, ridicarea sprâncenelor, ridicarea din umăr, răsucirea sau smucirea capului și a gâtului. Ticurile vocale simple includ: dresul vocii, tușitul, trasul nasului și căscatul.

Ticurile motorii complexe includ mișcări mai intenționate, cum ar fi: grimase, atingeri, mersul după un anumit model sau în cerc, săritul, lovirea cu piciorul sau cu pumnul. Ticurile vocale complexe includ: emiterea mai multor sunete; repetarea silabelor, a cuvintelor sau a expresiilor (ecolalie); rareori, pronunțarea cuvintelor sau expresiilor interzise în societate (coprolalia).

CE ESTE SINDROMUL TOURETTE?

Sindromul Tourette (ST), de asemenea, cunoscut sub numele de sindromul Gilles de la Tourette, este o tulburare care debutează, de obicei, între patru și șase ani, și are cea mai mare severitate între 10 și 12 ani. Prin definiție, ticurile trebuie să înceapă înainte de vârsta de 18 ani. ST este mult mai frecvent la bărbați decât la femei. Pacienții cu ST se prezintă cu o combinație de ticuri motorii și vocale, fie simple sau complexe, iar acestea trebuie să dureze mai mult de un an. Pot să apară probleme de comportament, inclusiv anxietate și comportament obsesiv-compulsiv.

CARE SUNT CAUZELE TICURILOR ȘI ST?

Cauza ticurilor și a ST nu este cunoscută. Ticurile și ST sunt adesea ereditare, însemnând că se transmit din generație în generație.

TOATE TICURILE REPREZINTĂ SINDROM TOURETTE?

Nu toate persoanele cu ticuri au ST. Un diagnostic de ST necesită prezența a mai mult de un tic, inclusiv unul vocal, pentru o perioadă mai mare de un an. În timp ce ticurile sunt frecvente (unul din cinci copii poate avea ticuri la un moment dat), ST este mult mai puțin frecvent.

EXISTĂ VREUN TRATAMENT?

Adesea, nu este nevoie de niciun tratament pentru ticuri. Tratamentul ticurilor motorii, ticurilor vocale și a ST depinde de modul în care ticurile afectează pacienții și dacă acestea au un impact social sau emoțional. Este posibil ca pacientul să necesite doar susținere, educare și încurajare dacă ticurile nu provoacă multă suferință și nu interferă cu activitățile sale. Educarea persoanelor din jurul pacientului poate crește gradul de înțelegere și reduce stigmatizarea socială. Acest lucru poate fi realizat cu ajutorul informațiilor de la medici, psihologi și asistenți sociali. Membrii familiei și profesorii trebuie să fie informați că ticurile sunt involuntare, pentru a putea înțelege diagnosticul și a preveni scăderea stimei de sine al copilului.

Pacienții trebuie să discute despre tratament cu un medic în cazul în care ticurile lor:

- Cauzează suferință semnificativă
- Afectează viața cotidiană sau școlară
- Cauzează izolare socială, intimidare sau depresie

Intervenția Comportamentală Comprehensivă pentru Ticuri (ICCT) este una dintre terapiile utilizate pentru tratarea ST. ICCT se concentrează pe antrenarea conștientizării senzației imperioase de a face ticul și elaborarea unui răspuns competitiv.

În cazul în care doar terapia comportamentală nu dă rezultate, unele medicamente pot fi utile. Acestea pot provoca reacții secundare nedorite, motiv pentru care pacienții trebuie să comunice îndeaproape cu medicul lor. Medicamente includ: clonidină și guanfacină, clonazepam sau alte medicamente împotriva anxietății (în special, în cazul în care pacientul are anxietate), și medicamente antipsihotice (deși efectele secundare trebuie luate în considerare). În plus, pentru pacienții care nu răspund la medicamente, poate fi luată în considerare intervenția chirurgicală de stimulare cerebrală profundă.

International Parkinson and
Movement Disorder Society

Ticurile și Sindromul Tourette: Date esențiale pentru pacienți

DE CE SINDROMUL TOURETTE ESTE CONSIDERAT O TULBURARE NEUROPSIHICĂ?

Tulburările neuropsihiatrice sunt tulburări neurologice care afectează comportamentul. Mai mult de 50% dintre pacienții cu ST au simptome comportamentale, cum ar fi tulburarea hiperkinetică cu deficit de atenție (THDA) și tulburarea obsesiv-compulsivă (TOC). Pacienții pot, de asemenea, resimți: depresie, comportament impulsiv, tulburări de personalitate, automutilare intenționată și tulburări de somn. Este posibil să existe tratamente pentru aceste tulburări, deci - vorbiți cu medicul.

CARE POT FI AȘTEPTĂRILE PACIENȚILOR CARE SUFERĂ DE TICURI SAU ST?

Ticurile sunt adesea temporare. Ticurile și ST tind să se diminueze pe măsură ce pacienții cresc și, în multe cazuri, dispar complet la vârsta adultă.